

Vi har jo brug for hinanden!

Af Dorte Brøchner Jessen

Hvad sker der, når vi med regneark og statistikker i hånden bruger tal til at sammenligne noget totalt usammenligneligt med en hensigt, der ikke handler om at have øje for os alle som myndige mennesker, men i en hensigt der handler om at få mest muligt økonomisk ud af det?

"Alt har enten en pris eller en værdighed" (Immanuel Kant 1724 -1804)

Kant skriver om mennesker. Mennesket som noget helt særligt med en suverænitet som fornuftsvæsen. Det er den enkeltes og samtidig også alles værdighed, Kant drager omsorg for i sin kritik af mennesket som fornuftsvæsen. Denne suverænitet er uerstattelig. Vi har som mennesker evnen til at kunne være myndige. Vi har evnen til at tage bestik af en situation og handle derefter. Vi kan erkende i kraft af erfaringer og indsigt og vi kan skelne mellem godt og skidt. Ikke blot for vores eget bedste, men vi kan bestemme, hvad der er godt og skidt i det hele taget for alle, ved at respektere alles værdighed som myndige mennesker. Det forpligter, minder Kant os om.

Vi har pligt til at beskytte andre menneskers værdighed som personer.

Hvad sker der så, når vi med regneark og statistikker i hånden bruger tal til at sammenligne noget totalt usammenligneligt med en hensigt, der ikke handler om at have øje for os alle som myndige mennesker, men i en hensigt der handler om at få mest muligt økonomisk ud af det?

Mennesker mister værdighed til fordel for en pris.

Når vi anskuer og bruger hinanden som instrumenter for velstand, vinding af globale markedsandele eller som alt muligt andet, gør vi hinanden til midler. Vi er da ikke længere et mål i os selv som selvstændige tænkende, talende og handlende mennesker. Værdighed lader sig ikke instrumentalisere og kapitalisere, så forsvinder den til fordel for en pris.

Det er en smuk og risikofyldt tilgang til hinanden og vores fælles tilværelse. Det kræver tid med hinanden, hvor vi sammen kan eksperimentere, reflektere og erfare for bedre at kunne vurdere i skiftende situationer med andre og andet. Disciplinering, civilisering, kultivering og moralisering bør være i et levende og vekselvirkende samspil mellem frie mennesker. Mennesker der modigt og med beslutsomhed tager del i tilværelsen med hinanden. Det er det valg mennesker, der arbejder med børn, ældre, syge, tilskadekomne og lovovertredende har taget. Det er risikofyldt, og det bør det også være. Det handler om mennesker og vores alle sammens værdighed. Det skal ikke effektiviseres, produktiviseres, økonomiseres. Det skal kvalificeres som et myndigt arbejde med rammer for, at der kan erfares, reflekteres og søges viden, som der vurderes ud fra. Det handler altså ikke om at fodre personer, der arbejder med et fagområde med en beregnet sikker viden og statistiske sikre metoder, der virker. Det virker ikke!

I stedet giver det god mening at forholde sig til, hvad det vil sige at virke som et myndigt menneske sammen med andre og andet i en fælles tilværelse og verden!

Hvis vi tør slippe regnearkene og statistikkerne lidt og være nærværende lyttende tilstede, vil vi kunne møde hinanden, vores fælles verden og os selv som en del af et større hele, der ikke handler om globale markedsandele, karriere og velstand.

Vi har brug for hinanden som værdige mennesker og det forpligter.

Bruge og bruges

(Tekst & Musik: Anne Dorte Michelsen)

Vi har jo brug for hinanden hvorfor lade som om
at vi kan klare os uden et smil en hjælpende hånd

vi har jo brug for hinanden hvorfor lyve om det
hvorfor skjule et savn vi ved alle folk kender til

Jeg er træt af at lyve og tie
træt af altid at la' vær' at sige hvad jeg tænker på
vise jer hvem jeg er

For jeg vil bruge og bruges
ja jeg vil gi' meget mer'
jeg vil nå ind til den verden
hvor glæden og smerten lever og er
ja jeg vil bruge og bruges
fordi mit liv er så kort
til alle dem der vil ha' det
til dem der tør ta' det gi'r jeg det bort

Vi har jo brug for hinanden det er let nok at se
vi er alle sammen ens når det kommer til det
vi har jo brug for hinanden vi kan ikke la' vær'
vi bli'r nødt til at sige hvad vi tænker og gi' hvad der er

Jeg er træt af at tro noget andet
træt af den afstand det kan gi'
når jeg holder hovedet koldt
når jeg holder ryggen fri

For jeg vil bruge og bruges...